

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Item ex eo quod habuerint calceos rubros sive coccineos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

quoniam ii. qui à Gibeonitis ad Josuam erant missi, secum sum-
 pisse dicuntur *veteres & maculosos calceos*, quod de calceis cavis in-
 terpretantur, cum maculæ in so-
 leis non appareant. Superius enim
 ostendimus vocem Γουλή significare quod diversis solorum frustis
 suppositum est, quomodo Græci
 optime reddiderunt *σανδάλια παλαιά*
καὶ καὶ πεπελωμένα, & Vulgatus:
calceamenta perantiqua, quæ, ad in-
dicium vetustatis, pittaciis consuta
erant. Unde cum calcei Gibeo-
 nitarum ex diversis solorum frustis
 dicantur suppositi, nihil concludi
 potest pro calceis cavis, sed qui-
 dem pro soleis: quod Græci in-
 intellexisse videntur per suum
καὶ πεπελωμένα, quod verbum
ἴσθ' ὅ τ' ἐπέλωματ' & h. e. à solea ductum
 est. Illud majoris est momenti,
 quod nos ipsi multis adstruximus,
 apud Hebræos veteres in usu fuisse
 calceos rubros sive coccineos,
 quibus & magnates, & puellæ
 delicatiores utebantur. Unde con-
 cludi posse videtur, non soleas
 fuisse istud calceamenti genus, sed
 calceos cavis, qui pedem totum
 operi-

Ios. 9. 5.

operirent, cum simplex solea frustra colore tincta fuisset, quæ pedibus supposita vix habet quod in spectantium oculos incurrat.

Heins. in
Aristarcho
S. P. 744.

VIII. Hoc argumentum quantumvis speciosum, minime tamen destruit nostram opinionem. Viri maximi Danielis Heinsii pulchra est observatio, qua Nonnum castigat, qui pro eo quod Johannes dixit $\epsilon\gamma\omega\ \epsilon\kappa\ \epsilon\iota\mu\acute{\iota}\ \acute{\alpha}\xi\iota\sigma\theta\iota\ \iota\ \nu\alpha\ \lambda\acute{\upsilon}\sigma\omega\ \epsilon\iota\ \mu\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\ \tau\acute{\epsilon}\ \iota\ \nu\alpha\ \pi\acute{o}\delta\eta\mu\alpha\theta\iota$, habet.

$\epsilon\ \pi\acute{o}\delta\delta\iota\ \acute{\alpha}\kappa\epsilon\tau\epsilon$

$\text{Α}νδρομένην παλάμην $\epsilon\kappa\ \acute{\alpha}\xi\iota\sigma\theta\iota\ \epsilon\iota\mu\eta\ \pi\epsilon\lambda\acute{\alpha}\sigma\alpha\iota$$

$\text{Δ}\acute{\upsilon}\sigma\eta\ \mu\acute{\epsilon}\gamma\iota\omicron\nu\ \iota\ \mu\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\ \tau\epsilon\ \pi\epsilon\pi\ \nu\epsilon\acute{\upsilon}\sigma\iota\sigma\iota\ \pi\epsilon\delta\iota\lambda\epsilon\iota.$

Culpat Nonnum $\acute{\omicron}\ \pi\acute{\alpha}\nu$, qui $\acute{\alpha}\kappa\epsilon\tau\omega\ \pi\acute{o}\delta\delta\iota$ dixit, quod ad plantam aut extremitatem digitorum veteres referre solent. Sed non cogitabat, inquit, de corrigia, seu calceorum vinculo, hic agi, multo minus, etiam Judæos tibatim calceasse. Unde O^{D} Doctissimus Tertullianus Mosi caligam attribuit, qui, Speculatoriam morosissimam pedibus absolvit, terræ sanctæ insistere incipiens, caligam nimirum militarem. Quam in crure lorum, seu corrigia, ambibat: quæ ad ambiendo, ut Hebræis, ita

ab